

Á MESA DO PARLAMENTO

O Grupo Parlamentar de **En Marea**, por iniciativa do seu deputado Francisco Casal Vidal e a través do seu voceiro, Luís Villares Naveira, ao abeiro do disposto no artigo 122 do Regulamento da Cámara, presenta a seguinte Proposición de lei, para o seu debate en Pleno, relativa **ás medidas urxentes de emerxencia social en materia de prestacións económicas para paliar a pobreza enerxética e tendentes á mellora da eficiencia enerxética dos fogares vulnerables.**

Exposición de motivos

As propostas relativas a pobreza enerxética xiran ao redor dunha idea central: o acceso á enerxía; do mesmo xeito, que o acceso á vivenda ou á educación, é un dereito da cidadanía. A subministración eléctrica é esencial para unha vida digna e unha condición imprescindible para o exercicio doutros dereitos fundamentais. A alimentación, a educación ou a saúde das persoas son dereitos que se ven afectadas por unha falta de subministración eléctrica adecuada, todo o cal aboca á exclusión social.

Podemos definir a pobreza enerxética como a dificultade ou incapacidade de manter a vivenda nunhas condicións adecuadas de temperatura, así como de dispor doutros servizos enerxéticos esenciais a un prezo xusto.

Isto concretaríase na situación na que se acha un fogar que ten que dedicar máis do 10% dos seus ingresos a alcanzar un nivel satisfactorio de calor na súa vivenda (21 graos na habitación principal e 18 graos nas demais habitacións, segundo a OMS).

A pobreza enerxética está asociada, indubidablemente, á pobreza en xeral. Con todo, hai motivos para pór o acento na pobreza enerxética. O principal é que, en Galicia, a taxa de pobreza enerxética creceu máis rapidamente que a taxa de pobreza xeral nos últimos anos.

Entre 2007 e 2013 os fogares en situación de pobreza xeral multiplicáronse por dous (do 5% ao 10,1%) mentres que os fogares en situación de pobreza enerxética multiplicáronse por tres (do 3,6% ao 9,9%). Estas últimas porcentaxes establécense para os fogares que teñen unha renda dispoñible superior á Renda de Inserción despois de pagar o custo da vivenda e da enerxía. Se considerásemos o concepto da porcentaxe de fogares que teñen que destinar máis do 10% dos seus ingresos a pagar a enerxía, a situación de Galicia sería moito máis grave xa que superaríamos o 20% de fogares en pobreza enerxética segundo este criterio (Informe de Economics for Energy de 2014).

O motivo principal é o aumento da factura de electricidade nun 76% durante o mesmo período, os anos da crise, en que ademais os ingresos medios das familias diminuíron.

A pobreza enerxética e a saúde.

Un tema moi preocupante que moitas veces non se contempla é o efecto que o fenómeno da pobreza enerxética ten na saúde: estimase que en 2014 unhas 7.000 mortes prematuras estiveron relacionadas coa pobreza enerxética en España. Esta cifra calculase a partir da taxa de mortalidade adicional de inverno (o número de mortes adicionais nos meses fríos, de novembro a marzo, con respecto ao resto do ano, segundo o INE) e estimando a fracción que é atribuíble á pobreza enerxética (valorada no 30% a partir de datos da OMS). Todo isto sen contar, ademais, con que a pobreza enerxética ten relación con mortes por mala

combustión ou por lumes nas vivendas, relacionadas en moitos casos con instalacións deficientes e con falta de acceso á enerxía.

Impactos na saúde

Os máis graves están asociados á exposición a temperaturas frías e, as súas consecuencias, poden ser severas, especialmente en nenos e anciáns. Seguindo o informe da OMS de 1987, os efectos que unha exposición a determinados rangos de temperatura excesivamente baixos no fogar poden causar son:

- Por baixo de 16°C: Problemas respiratorios.
- Por baixo de 12°C: Problemas circulatorios.
- Por baixo de 5°C-6°C: Risco de hipotermia.

Impacto social

Un efecto da pobreza enerxética máis difuso que o relacionado coa saúde é o impacto social. Trátase dun problema con dúas facetas. Para os adultos a pobreza enerxética adoita sumarse a un problema xa existente de exclusión social. Os axentes sociais constatan casos de fogares nos que a súa incapacidade para afrontar a factura enerxética lévalles a manter a temperatura da vivenda por baixo do mínimo de confort. Isto provoca que, algúns deles, sobre todo os habitados por familias que superan por primeira vez o limiar da pobreza, restrinxan as súas relacións e actividades sociais por medo a que a súa precariedade quede ao descuberto. Para os mozos e adolescentes significa, ademais, barreiras para un adecuado desenvolvemento, especialmente no ámbito educativo. Unhas condicións enerxéticas deficientes no fogar teñen un impacto negativo sobre o rendemento dos estudantes que o habitan.

A pobreza enerxética, en tanto que pobreza, non é só unha disfunción social ou económica, trátase primordialmente dun problema ético que atenta contra a dignidade de todo ser humano que a sofre, a mesma dignidade que a Declaración Universal dos Dereitos Humanos busca protexer. A pobreza enerxética, xeralmente como un elemento máis da pobreza xeral, cerna a capacidade dos membros dun fogar para desenvolverse persoal e colectivamente na sociedade na que viven. Estamos, por tanto, ante unha cuestión de xustiza, e non meramente ante un problema sociopolítico ou socioeconómico.

Como en tantos outros casos, a contraposición da realidade co que está escrito na Constitución Española é dolorosa. No artigo 45 da Constitución Española afirmase que “Os poderes públicos velarán pola utilización racional de todos os recursos naturais, co fin de protexer e mellorar a calidade da vida e defender e restaurar o medio ambiente”. E no artigo 51 enúnciase que “Os poderes públicos garantirán a defensa dos consumidores e usuarios, protexendo, mediante procedementos eficaces, a seguridade, a saúde e os lexítimos intereses económicos dos mesmos”.

A pesar diso, reformas liberalizadoras, como a Lei 54/1997 do Sector eléctrico, eliminaron explicitamente o concepto da subministración eléctrica como servizo público.

As Directivas Europeas (2009/72/CE e 2009/73/CE) din que “En calquera caso, os Estados membros deben garantir a subministración de enerxía necesaria para os clientes vulnerables”. A este respecto, cada un dos Estados membros “definirá o concepto de cliente vulnerable que poderá referirse á pobreza enerxética e, entre outras cousas, á prohibición de desconexión dos devanditos clientes en períodos críticos”.

Ademais, as Directivas Europeas 96/92/CE, 2003/54/CE e 2009/74/CE establecen que “Os Estados membros poderán impor ás empresas eléctricas, en aras do interese económico xeneral, obrigacións de servizo público que poderán referirse á seguridade, incluída a seguridade da subministración, á regularidade, á calidade e ao prezo das subministracións, así como á protección do medio ambiente, incluída a eficiencia enerxética e a protección do clima”.

Con todo, como xa sinalamos, na liberalización do sector que se produciu en España para traspor estas directivas eliminouse a noción de servizo público cando, a tenor do exposto nas directivas, non era necesario facelo.

Na Declaración Universal dos Dereitos Humanos o acceso á enerxía non está explicitamente recollido, pero o artigo 25 establece que “Toda persoa ten dereito a un nivel de vida adecuado que lle asegure, así como á súa familia, a saúde e o benestar, e en especial a alimentación, o vestido, a vivenda, a asistencia médica e os servizos sociais necesarios”.

Na Observación Xeral número 4 do Comité de Dereitos Económicos, Sociais e Culturais establécese que “Todos os beneficiarios do dereito a unha vivenda adecuada deberán ter acceso permanente a recursos naturais e comúns: a auga potable, a enerxía para a cociña, a calefacción e a iluminación”.

Debido á íntima relación entre a enerxía e os dereitos humanos, a privación da subministración eléctrica en persoas físicas no seu domicilio habitual non pode someterse exclusivamente ás regras de mercado, nin rexerse pola autotutela privada, senón que é necesario promover algún tipo de protección pública eficaz para garantir os dereitos das persoas.

O ámbito obxectivo das novas medidas establecidas por esta Lei deberá ir máis aló da falta de pagamentos que se produzan nos contratos acollidos ao PVPC ou Tarifa de Último Recurso. Moitos consumidores contratan a subministración eléctrica no mercado libre, a maioría das veces sen sabelo, e non contan con esta garantía, polo que sería conveniente incluír tamén no ámbito de aplicación deste procedemento o caso da falta de pagamentos destes contratos.

É evidente que a transparencia non é suficiente e que os consumidores descoñecen se están no mercado libre, ou son trasladados ao mesmo de maneira fraudulenta ou pouco transparente polas compañías comercializadoras, débenselle dar as mesmas garantías fronte a unha posible falta de pagamento que aos contratos acollidos ao PVPC ou á TUR.

É imprescindible tamén crear un sistema de acreditación da condición de consumidor vulnerable sinxelo, áxil e eficaz. Así mesmo dar publicidade suficiente aos requisitos para acceder á Tarifa Social Enerxética de Galicia e facilitar ao máximo a súa tramitación de maneira que chegue ao coñecemento das persoas afectadas e garanta o acceso a este dereito por toda a cidadanía afectada.

As axudas previstas nesta Lei deben de ser "esenciais", no sentido de que non estarán suxeitas a restricións orzamentarias nin ao partido de quenda no goberno, se non que serán prioritarias fronte a calquera outro gasto na Comunidade Autónoma.

Todas as axudas contempladas nesta Lei consideraranse compatibles co Bono Social aprobado segundo o Real Decreto-lei 7/2016, de 23 de decembro, desenvolvido regulamentariamente segundo o Real Decreto 897/2017, de 6 de outubro. Teñen por obxectivo completar o seu alcance e eficacia para adaptalo á realidade socio-económica de Galicia.

O Estatuto de Autonomía de Galicia establece dentro das súas competencias:

- A asistencial social (Artigo 27)
- O réxime enerxético (Artigo 28)
- A defensa do consumidor e do usuario (Artigo 30)
- O fomento do desenvolvemento económico e social (Artigo 55)

Ademais debe terse en conta a posibilidade que a Sentenza do Tribunal Constitucional 62/2016, de 17 de marzo, recoñece ao lexislador autonómico de desenvolver medidas asistenciais consistentes en prestacións económicas tendentes a evitar a interrupción da subministración de electricidade e gas ás persoas vulnerables.

En exercicio das indicadas competencias e para garantir a subministración enerxética aos cidadáns e cidadás e adoptar medidas de aforro a longo prazo, defínense unhas situacións de vulnerabilidade; vulnerabilidade severa e fogares en risco de exclusión que combinan a consideración do nivel de renda das persoas ou unidades de convivencia con outras circunstancias socio-familiares que xustifican unha maior protección. Estas categorías ofrecen aos servizos sociais competentes para a valoración unhas condicións obxectivas, xunto á propia imposibilidade de facer fronte ás facturas enerxéticas, para valorar o acceso á axuda e a contía, que se define en distintos tramos de cobertura segundo a consideración da situación como vulnerable, vulnerable severo e fogar en risco de exclusión. En canto ao procedemento a seguir, establécense dúas vías de acceso á axuda, tanto a instancia dos usuarios afectados como a iniciativa dos propios servizos sociais competentes. Neste sentido, é importante a incorporación das empresas subministradoras á prevención da pobreza enerxética, ao establecer obrigacións de información ao consumidor sobre a existencia destas axudas, así como deberes de abstención durante a súa tramitación que aseguren a

efectividade das axudas. A todo iso hai que unir a previsión dun conxunto de intervencións de microeficiencia destinadas a xerar aforro no consumo enerxético

CAPÍTULO I

Disposicións xerais

Artigo 1.- Obxecto. Constitúe o obxecto da presente Lei a adopción de medidas de choque para paliar e reducir a pobreza enerxética nos fogares vulnerables da Comunidade Autónoma de Galicia. Con este obxectivo crease a Tarifa Social Enerxética de Galicia que se baseará nunhas axudas proporcionais en función da vulnerabilidade do fogar.

Artigo 2.- Definición de consumidor vulnerable.

1. Para os efectos desta Lei, terá a consideración de consumidor vulnerable o titular dun punto de subministración de electricidade ou gas:
 - a) Que a súa renda ou, no caso de formar parte dunha unidade familiar, a renda conxunta anual da unidade familiar a que pertenza, despois de descontar o custe do alugueiro ou hipoteca da vivenda, sexa igual ou inferior:
 - a 1,5 veces o Indicador Público de Renda de Efectos Múltiples (IPREM) de 14 pagas, no caso de que non forme parte dunha unidade familiar ou non haxa ningún menor na unidade familiar.
 - a 2 veces o índice IPREM de 14 pagas, no caso de que haxa un menor na unidade familiar.
 - a 2,5 veces o índice IPREM de 14 pagas, no caso de que haxa dous ou mais menores na unidade familiar.
 - b) Que o propio consumidor e, no caso de formar parte dunha unidade familiar, todos os membros da mesma que teñan ingresos, sexan pensionistas do Sistema

da Seguridade Social por xubilación ou incapacidade permanente, percibindo a contía mínima vixente en cada momento para as ditas clases de pensión, e non perciban outros ingresos.

2. Os multiplicadores de renda respecto do índice IPREM de 14 pagas establecidos no apartado 1.a) incrementaranse, en cada caso, en 0,5, sempre que concorran algunha das seguintes circunstancias especiais:

- a) Que o consumidor ou algún dos membros da unidade familiar teña discapacidade recoñecida igual ou superior ao 33%.
- b) Que o consumidor ou algún dos membros da unidade familiar acredite a situación de violencia de xénero, conforme ao establecido na lexislación vixente.

3. Cando, cumprindo os requisitos anteriores, o consumidor e, no seu caso, a unidade familiar á que pertenza, teñan unha renda anual inferior ou igual ao 50% dos limiares establecidos no apartado 1.a), incrementados no seu caso conforme ao disposto no apartado 2, o consumidor será considerado vulnerable severo.

Artigo 3.- Definición de consumidor en risco de exclusión social.

1. Para os efectos desta Lei denominarase consumidor en risco de exclusión social o consumidor que reúna os requisitos para ser vulnerable severo, segundo o establecido no artigo 7, e que sexa atendido polos servizos sociais da Xunta de Galicia ou dos Concellos.
2. Todos os perceptores da RISGA ou das Rendas Sociais Municipais serán considerados de maneira automática en risco de exclusión social.

CAPÍTULO II

Medidas para paliar e reducir os efectos da pobreza enerxética

Artigo 4.- A Xunta de Galicia asumirá o custo das facturas de gas e electricidade das persoas consumidoras vulnerábeis en risco de pobreza enerxética nas porcentaxes previstas nos artigos 6 e 7 respectivamente. No caso das facturas de electricidade a Tarifa Social Enerxética de Galicia será complementaria aos descontos previstos no Bono Social Eléctrico establecido no Real Decreto-lei 7/2016, de 23 de decembro, desenvolvido regulamentariamente segundo o Real Decreto 897/2017, de 6 de outubro da Administración do Estado.

Artigo 5.- Todas as persoas consumidoras que desexen acollerse aos beneficios desta Lei, no que respecta á electricidade, terán que solicitar o Bono Social á súa compañía comercializadora de referencia. A Xunta de Galicia poñerá á súa disposición toda a información necesaria para facelo en colaboración cos servicios sociais dos concellos. A tramitación do Bono Social non parará a tramitación da Tarifa Social Enerxética de Galicia e poderá facerse de maneira paralela nos casos en que o consumidor non estea xa incluído no mesmo.

Os consumidores vulnerables no mercado libre, que na case totalidade dos casos se atopan nesta situación por malas praxes das compañías comercializadoras, terán dereito a todas as axudas da presente Lei. A Xunta de Galicia e os Servicos Sociais dos concellos colaborarán con eles para cambiar a súa tarifa a PVPC segundo o mercado no artigo 5.2 e 5.3 do RD 897/2017, para posteriormente solicitar o Bono Social.

Artigo 6.- As porcentaxes da axuda a aplicar sobre a factura eléctrica antes da aplicación do Bono Social a cada tipo de fogar, definido de acordo ao Real Decreto 897/2017, serán as seguintes:

- Nos fogares vulnerables: 25% do importe total da factura. (Contando o Bono Social o desconto chegaría ao 50%)
- Nos fogares vulnerables severos: 35% do importe total da factura. (Contando o Bono Social o desconto chegaría ao 75%)
- Nos fogares en risco de exclusión social: 50% do importe total da factura, ou a porcentaxe necesaria para que despois de aplicar o Bono Social o importe resultante sexa cero.

Desenvolveranse regulamentariamente os límites de consumo acollidos a estas axudas en función das estatísticas de consumo medio razoable dos fogares.

Artigo 7.- As porcentaxes da axuda a aplicar sobre a factura do gas serán as seguintes:

- Nos fogares vulnerables: 50% do importe total da factura.
- Nos fogares vulnerables severos: 75% do importe total da factura.
- Nos fogares en risco de exclusión social: 100% do importe total da factura.

Desenvolveranse regulamentariamente os límites de consumo acollidos a estas axudas en función das estatísticas de consumo medio razoable dos fogares.

Artigo 8.- Procedemento para evitar a suspensión da subministración ou proceder o seu restablecemento.

1. Cando os profesionais dos Centros de Servizos Sociais detecten o caso dunha persoa ou unidade de convivencia na que se procedeu ou poida procederse á suspensión da subministración correspondente á súa vivenda habitual como consecuencia da falta de pagamento da factura ou facturas, realizarán unha valoración técnica para verificar se cumpre os requisitos para ser beneficiario das axudas previstas nos artigos anteriores. Neste suposto, porase en

coñecemento do subministrador para os efectos de posibilitar a continuidade ou restablecemento do servizo.

2. No caso de que unha empresa comercializadora de enerxía queira proceder ao corte da subministración na vivenda habitual dunha persoa ou unidade de convivencia por razóns de falta de pagamento, deberá comunicar dita circunstancia aos Servizos Sociais competentes. Esta comunicación tamén poderá ser feita polo propio usuario.
3. Co obxectivo de asegurar a eficacia das medidas de protección social establecidas nesta lei, existindo acreditación de persoa ou unidade de convivencia en situación de vulnerabilidade ou de especial vulnerabilidade ou atopándose a mesma en tramitación, a empresa subministradora non procederá á suspensión da subministración mentres se xestiona a concesión da prestación económica que corresponda destinada ao pago da factura do consumo enerxético.

Os procedementos mencionados neste artigo desenvólvense no Artigo 12.

Artigo 9.- Gastos subvencionables e contía das axudas para evitar os cortes de luz por impago de facturas.

1. Os gastos subvencionables serán o 50 % do importe das facturas de electricidade (IVE incluído) correspondentes á vivenda habitual do solicitante, que estean pendentes de pagamento na data da solicitude e xa transcorrera a data límite de pagamento, emitidas por unha comercializadora de electricidade. Deberá facerse unha única solicitude para todas as facturas pendentes de pago, cun límite máximo de 300 €/ano por solicitante. Esta cantidade actualizarase ano a ano segundo o incremento do prezo medio da electricidade.
2. Esta axuda será de aplicación tanto aos fogares vulnerables como aos vulnerables severos e aos en risco de exclusión social.

3. No caso dos fogares vulnerables severos e en risco de exclusión social, por aplicación do artigo 20 do RD 897/2017, de 6 de outubro do Bono Social a compañía comercializadora non poderá exixir ao consumidor ningún pago adicional ao 50% abonado pola Xunta de Galicia para manter ou restablecer o servizo.
4. O importe da subvención regulada nesta orde en ningún caso poderá ser de tal contía que, illadamente ou en concorrencia con outras subvencións das distintas administracións ou calquera dos seus entes público ou privados, nacionais ou internacionais, supere o custo total do gasto subvencionable.

Artigo 10.- Gastos subvencionables e contía das axudas para evitar os cortes de gas por impago de facturas.

1.- Os gastos subvencionables serán os seguintes:

- Nos fogares vulnerables: 50% do importe total das facturas pendentes de pago.
- Nos fogares vulnerables severos e en risco de exclusión social: 100% do importe total das facturas pendentes de pago.
- Deberá facerse unha única solicitude para todas as facturas pendentes de pago, cun límite máximo de 200 €/ano por solicitante. Esta cantidade actualizarase ano a ano segundo o incremento do prezo medio da electricidade.

2. O importe da subvención regulada nesta orde en ningún caso poderá ser de tal contía que, illadamente ou en concorrencia con outras subvencións das distintas administracións ou calquera dos seus entes público ou privados, nacionais ou internacionais, supere o custo total do gasto subvencionable.

Capítulo III

Procedementos de solicitude e tramitación da Tarifa Social Enerxética de Galicia e para as empresas comercializadoras.

Artigo 11.- Declaración de fogar vulnerable e vías de entrada na axuda no pago da factura do consumo enerxético (Tarifa Social Enerxética de Galicia).

A competencia para declarar a situación de fogar vulnerable será da Xunta de Galicia, a proposta dos seus propios servizos correspondentes á Consellería de Servizos Sociais ou dos Servizos Sociais Municipais.

A declaración, que supón o recoñecemento de «fogar vulnerable», pódese obter mediante dúas vías diferentes e/ou complementarias:

- a) Mediante solicitude dos membros de devandito fogar maiores de idade ante os Servizos Sociais Municipais ou da Xunta de Galicia. Unha vez comprobado por estes a documentación acreditativa de que se atopan nalgunha das situacións descritas no Artigo 2 (composición do fogar, comprobante de renda de todas as persoas censadas no domicilio, facturas de consumo enerxético dos últimos 3 meses e outra documentación no caso en que sexa necesario), emitirase a declaración que o acredite como fogar vulnerable. No caso de non poder documentar algunha situacións definidas no artigo 2, quen desexe acceder ao recoñecemento como fogar vulnerable, poderá solicitar un informe dos Servizos Sociais Municipais que certifique que se atopa na pinza de renda definida como tal.
- b) No caso de fogares que perciban a RISGA, Renda Social Municipal ou prestación de inserción análoga, bastará que algún dos membros do fogar solicite a declaración para que, sen necesidade dun exame de documentación adicional, sexan inmediatamente considerados como fogar vulnerable.

- c) Nestes dous supostos, unha vez entregada a documentación polos Servizos Sociais Municipais á Xunta de Galicia, esta terá un prazo de 45 días hábiles para examinar se concorren os requisitos do artigo 2 e, en caso afirmativo, emitir a declaración de fogar vulnerable. Se transcorrido o devandito prazo a Administración non se pronunciou, entenderase que esa unidade familiar atópase na citada situación de vulnerabilidade e emitírase un certificado de silencio administrativo positivo, que calquera interesado poderá solicitar.
- d) Unha vez estimada a solicitude, o Concello comunicará á empresa ou ás empresas subministradoras dos servizos comprendidos, para que sexan sabedoras da responsabilidade da administración e non efectúen cortes nas subministracións.

Artigo 12.- Obrigas e trámites das empresas comercializadoras de enerxía antes de proceder a un corte de subministro.

No caso de que unha empresa comercializadora de enerxía (electricidade ou gas) queira proceder ao corte da subministración por razóns de falta de pagamento, deberá comunicar dita circunstancia aos Servizos Sociais Municipais. No caso de que o fogar non conte xa con declaración de fogar vulnerable, os Servizos Sociais Municipais estudarán a situación de maneira previa a que se efectúe ningún tipo de restrición ou corte na subministración. Nese suposto, os Servizos Sociais Municipais poranse en contacto con calquera dos membros maiores de idade da unidade familiar facendo uso dos datos que constan no padrón municipal e solicitarán a documentación mencionada no apartado a) do presente artigo para poder examinar a súa situación. Durante o tempo de tramitación deste procedemento, non se poderá levar a cabo ningún corte de subministración enerxética ao fogar cuxa situación estea a ser analizada. O prazo para resolver será de 60 días naturais, desde que a empresa subministradora efectúe a comunicación aos Servizos Sociais Municipais. Se do estudo da situación os Servizos Sociais Municipais derívasen que devandito fogar se atopa dentro

dalgunha das variables de fogar vulnerable consideradas no artigo 7, procederá a emitir a correspondente declaración, notificándoa á empresa comercializadora, iniciándose os trámites para a realización dos pagos correspondentes. Se pasado este prazo a Administración non se pronunciou, entenderase que esa unidade familiar se atopa en situación de vulnerabilidade e emitirase un certificado de silencio administrativo positivo. Este certificado poderá ser solicitado tanto polos membros do fogar vulnerable maiores de idade como por algún representante da compañía de subministración, para que se inicien os oportunos trámites de pago. Tentada sen efecto en dúas ocasións notificación no domicilio da unidade familiar por parte dos servizos municipais, entenderase que aquela non ten interese en ser declarada como fogar vulnerable. No caso de que un fogar que conte cunha declaración de fogar vulnerable vexa modificada a súa situación económica ou reducidos os seus ingresos respecto daquela que se constatase durante a análise da súa solicitude, de modo que esta nova situación lle impida atender ao pago da subministración enerxética, poderá solicitar unha revisión da declaración de fogar vulnerable para adaptar a proporción da axuda ao pago da tarifa. Mentres se resolve a tramitación destes procedementos non se poderá producir o corte de subministración.

Artigo 13.- Denegación da declaración de fogar vulnerable.

No caso de que os Servizos Sociais Municipais ditaminen que o fogar obxecto da análise non é susceptible de obter a cualificación de vulnerable, quedarán expeditas as vías de recurso correspondentes.

Artigo 14.- Novas altas de subministración.

No caso de que algún dos membros dun fogar vulnerable solicite o alta dunha nova liña de insumo enerxético, as compañías de subministración non poderán

expoñer razóns de falta de pagamentos previos para negarse a dar de alta a mesma, a condición de que ningún dos membros do fogar figure, no momento da solicitude, como titular doutra liña de subministración do mesmo insumo enerxético.

Artigo 15.- Duración e renovación.

A declaración como fogar vulnerable terá unha validez de dous anos desde o momento en que sexa confirmada e será renovada automaticamente se os habitantes dese fogar manteñen a súa situación ou entraron noutro dos supostos. No caso de situacións de urxencia social dependerá do tempo que esa situación se manteña segundo o informe dos Servizos Sociais Municipais. Pasado un ano desde a declaración, os fogares que melloren a situación de renda que a motivou poderán ver revisada a súa declaración para adaptala á nova situación, sendo preceptivo o informe de avaliación dos Servizos Sociais Municipais.

Artigo 16.- Incompatibilidades.

1. No caso de que o fogar declarado como vulnerable xa sexa beneficiario e/ou se atope percibindo algún outro tipo de axuda pública destinada a paliar a súa situación de pobreza enerxética, os importes enunciados nos artigos desta Lei axustaranse de modo que, restando a cantidade que o fogar xa percibe doutras administracións, non se superen os limiares definidos anteriormente. En todos os supostos exceptuarase o Bono Social que se considerará complementario destas axudas.
2. En calquera caso, o membro do fogar vulnerable que presente a solicitude deberá facer constar na mesma que é beneficiario ou que iniciou un trámite similar ante algunha outra Administración Pública.

Capítulo IV.

Plan de medidas de eficiencia enerxética

Artigo 17.- Plan de medidas de eficiencia enerxética para consumidores vulnerables.

A Xunta de Galicia, en colaboración coas entidades locais, aprobará un Plan de medidas de eficiencia enerxética para consumidores vulnerables no que se priorizarán as actuacións en fogares con consumidores vulnerables severos. Estas medidas están destinadas a promover o cambio nos hábitos de consumo e, especialmente, o aforro enerxético que permitirá reducir o consumo e, por tanto, o custo da factura de luz, auga e gas nos fogares vulnerables. O Plan incluírá tamén accións dirixidas a estudar as posibilidades de reducir a potencia contratada dos fogares.

Para a elaboración do Plan crearase un Comité de Seguimento que traballará coas entidades locais e os seus servizos sociais, así como cos axentes sociais involucrados na protección dos dereitos dos consumidores e as empresas de subministración enerxética á hora de definir o seu alcance, deseñar os seus obxectivos e establecer unha serie de indicadores que permitan avaliar os resultados da súa implementación e arrojar datos sobre a redución da pobreza enerxética en Galicia. Os fogares vulnerables nos supostos de risco de exclusión ou perceptores da RISGA ou Renda Social Municipal accederán automaticamente ás intervencións de microeficiencia enerxética, cun financiamento do 100%. Os fogares vulnerables severos poderán solicitar a súa inclusión neste plan cun financiamento do 50% nas intervencións, mentres que os considerados como fogar vulnerable poderán acceder a estas intervencións cun financiamento do 25%.

CAPÍTULO V

Financiamento das medidas previstas na lei.

Artigo 18.- Financiamento da Tarifa Social Enerxética Galega e das axudas no pago da factura do consumo enerxético e para evitar os cortes de subministro.

O financiamento da Tarifa Social Enerxética de Galicia dependerá da Xunta de Galicia, podendo asignarse con cargo ao fondo de continxencia dos orzamentos no seu primeiro ano de aplicación. A Xunta de Galicia deberá consignar, de maneira anual nos seus orzamentos, os fondos necesarios para facer fronte ao custo que o abono da Tarifa Social Enerxética de Galicia pode supor entre as cidadás e os cidadáns da Comunidade. Do mesmo xeito, a Xunta de Galicia destinará os importes recadados mediante os procedementos sancionadores recollidos no artigo 19 á implementación das medidas establecidas na presente Lei.

Artigo 19.- Financiamento dos plans de medidas de microeficiencia enerxética.

O financiamento deste tipo de iniciativas poderá chegar desde financiamento autonómico, pero tamén mediante a obtención de fondos europeos para financiar actuacións de microeficiencia enerxética. Estes fondos poderán obterse directamente da Unión Europea ou indirectamente, a través da Administración Central e da implementación dos Programas Operativos (plurirrexionais e da Xunta de Galicia) dos Fondos EIE correspondentes ao período de financiamento 2014-2020 enmarcados no Acordo de Asociación asinado entre España e a Comisión Europea para o mencionado período. A Comunidade tamén explorará posibilidades de financiamento a través de fondos estatais para o financiamento das medidas de microeficiencia enerxética obxecto da presente lei, como os do Fondo Nacional de Eficiencia Enerxética.

CAPÍTULO VI

Colaboración coas administracións locais para a tramitación das axudas.

Artigo 20.- Tramitación ante as entidades locais.

As administracións locais porán a disposición das cidadás e dos cidadáns os medios necesarios para que estes poidan solicitar a declaración de Fogar Vulnerable. Tendo en conta as dificultades coas que ás veces os membros dos fogares vulnerables se atopan á hora de poder levar a cabo trámites administrativos de maneira telemática, as administracións locais facilitarán a tramitación dos correspondentes expedientes de maneira presencial ou telemática asistida.

Artigo 21.- Colaboración entre a Xunta de Galicia e as entidades locais.

A Xunta de Galicia e as administracións locais establecerán as canles de colaboración e comunicación oportunas para a recepción dos expedientes, a tramitación dos pagos e para o resto de oficios que implique o cumprimento das disposicións da presente Lei. Para iso, a Xunta de Galicia habilitará os medios suficientes para que os concellos poidan dar cobertura aos trámites necesarios.

CAPÍTULO

VII Réxime sancionador.

Artigo 22.- Infraccións e sancións.

1. Constituirá infracción grave:
 - a) O corte de subministracións ás familias que, estando acollidas aos prezos voluntarios para o pequeno consumidor, non abonasen as facturas correspondentes aos insumos debidos en tanto estea tramitándose a solicitude de declaración de Fogar Vulnerable.
 - b) A non comunicación aos Servizos Sociais do corte de subministracións a que se refire o artigo 12.
2. Constituirá infracción moi grave a reiteración das condutas tipificadas como infracción grave no apartado anterior.
3. Serán responsables das infraccións as empresas comercializadoras.
4. Contías das sancións:
 - a) As infraccións graves serán sancionadas con multa equivalente ao resultado de multiplicar por 50 a cantidade debida.
 - b) As infraccións moi graves serán sancionadas con multa equivalente ao resultado de multiplicar por 100 a cantidade debida.

Disposición adicional primeira: A Xunta de Galicia controlará que as comercializadoras de referencia establecidas en Galicia cumbran o previsto no artigo 5 do Real Decreto 897/2017 que regula o Bono Social sobre as obrigas de información para a protección ao consumidor que cumpra os requisitos para ser considerado vulnerable.

Disposición adicional segunda: A Xunta de Galicia creará e porá en marcha un rexistro administrativo de puntos de subministración de electricidade correspondentes aos consumidores vulnerables, vulnerables severos e en risco de

exclusión social, para iso poderá solicitar a colaboración da Administración Xeral do Estado para compartir os datos, de tal forma que os comercializadores de referencia poidan efectuar as consultas correspondentes no mesmo de maneira directa.

Disposición final primeira: Desenvolvemento regulamentario.

O Goberno da Xunta de Galicia aprobará o regulamento de desenvolvemento desta lei no prazo de seis meses desde a entrada en vigor da mesma, sen prexuízo da inmediata implementación das prestacións para paliar as situacións de vulnerabilidade en materia de pobreza enerxética.

Disposición final segunda: Prazo para a aprobación do Plan de medidas de eficiencia enerxética.

O Plan de medidas de eficiencia enerxética deberá estar aprobado no prazo máximo de nove meses desde a entrada en vigor desta lei.

Disposición final terceira: Publicación e entrada en vigor.

A presente lei publicarase no Diario Oficial de Galicia, e entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación.

Santiago de Compostela, 14 de febreiro de 2018.

Asdo.: Francisco Casal Vidal,
Deputado do G.P. de En Marea.

Asdo.: Luís Villares Naveira
Voceiro do G.P. de En Marea.

ANTECEDENTES

- Real Decreto-lei 7/2016, de 23 de decembro, polo que se regula o mecanismo de financiamento do coste do bono social e outras medidas de protección ao consumidor vulnerable de enerxía eléctrica.
- Lei 54/1997, de 27 de novembro, do Sector Eléctrico.
- Lei 24/2013, de 26 de decembro, do Sector Eléctrico.
- Real Decreto 897/2017, de 6 de outubro, polo que se regula a figura do consumidor vulnerable, o bono social e outras medidas de protección para os consumidores domésticos de enerxía eléctrica.
- Lei 7/2017, do 14 de decembro, de medidas da eficiencia enerxética e garantía de accesibilidade á enerxía eléctrica.
- Constitución Española
- Estatuto de Autonomía
- Directivas Europeas: 2009/72/CE; 2009 /73/CE; 96/92/CE; 2009/74/CE e 2003/54/CE

Asinado dixitalmente por:

Francisco Casal Vidal na data 15/02/2018 17:21:34

Luis Villares Naveira na data 15/02/2018 17:22:12